

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: 2019-027d

Datum uitspraak: 13 augustus 2019

Het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Den Haag heeft de volgende beslissing gegeven inzake de klacht van:

E

wonende te F,
klager,

tegen:

D, tandarts,
werkzaam te G,
beklaagde,
gemachtigde: mr. O.L. Nunes, werkzaam te Utrecht.

1. Het verloop van de procedure

1.1 Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het klaagschrift met bijlagen, ontvangen op 1 februari 2019;
- het verweerschrift met bijlagen;
- de brief van klager met bijlagen, gedateerd 30 mei 2019, ontvangen op 3 juni 2019
- de brief van de gemachtigde van beklaagde, gedateerd 13 juni 2019 met bijlage
- e-mailbericht van klager van 17 juni 2019 met daarbij gevoegd een e-mailbericht van de patiënt H 5 september 2016.

1.2 De partijen hebben afgezien van de mogelijkheid om in het vooronderzoek mondeling te worden gehoord.

1.3 De mondelinge behandeling door het College heeft plaatsgevonden ter openbare terechtzitting van 18 juni 2019. De partijen, beklaagde bijgestaan door zijn gemachtigde, zijn verschenen en hebben hun standpunten mondeling toegelicht. De klager en de gemachtigde van beklaagde hebben pleitnotities overgelegd.

1.4 De klacht is behandeld tezamen met drie andere, met de klacht samenhangende zaken zoals bedoeld in artikel 57, eerste lid, van de wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (wet BIG). Die zaken zijn bekend onder dossiernummers 2019-027a (tegen tandarts A), 2019-027b (tegen tandarts B) en 2019-027c (tegen tandarts C).

1.5 Tandarts A en tandarts C wonen in het ambtsgebied van het College. Tandarts B en beklagde (tandarts D), wonen elders in Nederland. Het College is dus ingevolge artikel 54 wet BIG in ieder geval bevoegd tot het behandelen van de klachten tegen tandarts A en tandarts C. Nu de klachten tegen alle vier tandartsen nauw met elkaar samenhangen en het handelen dan wel nalaten waarover wordt geklaagd heeft plaatsgevonden in het ambtsgebied van meer tuchtcolleges, is het College in alle vier de zaken bevoegd op grond van artikel 3 lid 4 Tuchtrechtbesluit BIG. Hier komt bij dat gezamenlijke behandeling (met telkens aparte beslissingen) door het College gewenst wordt geacht en de klachten met instemming van partijen worden behandeld door het Regionaal Tuchtcollege te Den Haag.

2. De feiten

2.1 Beklaagde is werkzaam als tandheelkundig adviseur voor I, gevestigd te G.

2.2 Klager, praktijk houdend te F, is in de periode 2007 tot in de zomer van 2016 de tandarts geweest van H, geboren in 1951 (hierna: de patiënt). In die periode heeft klager bij de patiënt onder meer implantaten en kronen geplaatst.

2.3 Op 5 september 2016 heeft de patiënt zich voor een adviesconsult gewend tot tandarts G (beklaagde in dossiernummer 2019-027a, tandarts A). Tandarts A heeft de patiënt voor een second opinion doorverwezen naar tandarts en tevens implantoloog B te J (beklaagde in dossiernummer 2019-027b, tandarts B). De patiënt heeft zich voorts gewend tot K (hierna: J), die als personenschade-expert verbonden is aan L, om te bezien of er sprake was van schade als gevolg van onzorgvuldig handelen door klager. K heeft tandheelkundig adviseur C (beklaagde in dossiernummer 2019-027c, tandarts C) ingeschakeld voor een tandheelkundig advies.

2.4 Mede op basis van het advies van tandarts C heeft K namens de patiënt klager aansprakelijk gesteld voor de gevolgen van zijn tandheelkundig handelen. Klager heeft de aansprakelijkstelling doorgestuurd naar zijn beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar M (hierna: M).

2.5 M heeft ter beoordeling van de claim tandheelkundig advies ingewonnen bij I. Namens I heeft N bij brief van 23 oktober 2017 verzocht om nader geïnformeerd te worden over de verwijten die aan de aansprakelijkstelling ten grondslag waren gelegd. M heeft de informatie verstrekt en vervolgens I een 12-tal vragen ter beantwoording voorgelegd.

2.6 Bij afwezigheid van N heeft beklagde hem waargenomen en namens I de ontvangen stukken beoordeeld en een advies uitgebracht aan M bij brief van 11 januari 2018.

3. De klacht

1. Klager verwijt de beklagde dat hij een ondeugdelijk, onjuist en ongenuanceerd rapport heeft opgesteld en dat hij de verzekeraar en het letselschadebureau niet heeft geadviseerd volgens de professionele standaard. Meer in detail verwijt klager beklagde dat

- hij aantoonbaar in kongsi en kartel met de andere tandartsen medewerking heeft verleend aan het overtreden van richtlijnen en gedragsregels door de tandartsen A en B. Het advies is daarom niet objectief, niet transparant, niet onafhankelijk en in strijd met de professionele standaard.
 - de constatering inhoudelijk onjuist zijn en het advies onzorgvuldig tot stand is gekomen. Zo is onder meer ten onrechte geconcludeerd dat er sprake is van problemen met de implantaten en kronen en overmaakwerk. Voorts is ten onrechte geconcludeerd dat het type implantaat niet in het dossier zou staan en er sprake is van summiere dossiervoering.
 - hij ten onrechte voorbij gaat aan de zorginhoudelijke bandbreedte behorende bij indicatie en behandelplanning volgens de professionele standaard
 - het advies niet wetenschappelijk is onderbouwd
2. Klager verwijt beklagde tot slot dat hij de tandartsen A en B er niet op heeft gewezen dat het opstellen van begrotingen niet past bij het uitvoeren van een second opinion en dat zij geen behandeling bij patiënt mochten starten.

4. Het standpunt van beklagde

Beklaagde heeft de klachten en de daaraan ten grondslag gelegde stellingen bestreden. Voor zover nodig wordt daarop hieronder ingegaan.

5. De beoordeling

5.1 Klager heeft in één klaagschrift klachten ingediend tegen de vier tandartsen. De beklagden hebben zich tot één gemachtigde gewend die in deze procedure namens hen optreedt. De klachten zijn gezamenlijk en gevoegd behandeld, hetgeen met zich meebrengt dat, zoals ook ter zitting besproken, hetgeen aan de orde is gekomen ter zitting zo nodig in alle vier de zaken zal worden betrokken.

5.2 Klager verwijt beklagde in de kern dat hij een ondeugdelijk rapport heeft opgesteld en dat hij het letselschadebureau en de verzekeraar niet heeft geadviseerd volgens de professionele standaard. Daarnaast verwijt hij beklagde dat hij heeft nagelaten om tandarts A en tandarts B er op te wijzen dat het opstellen van begrotingen niet past bij het uitvoeren van een second opinion en dat zij geen behandeling bij patiënt mochten starten.

5.3 Alvorens aan de inhoudelijke beoordeling van deze klachten toe te kunnen komen dient het College zich te beraden over de vraag of klager in zijn klachten kan worden ontvangen. In dit verband wordt als volgt overwogen.

5.4 Vooropgesteld wordt dat het College dient te toetsen of de klachten schending van normen van artikel 47 eerste lid onder a. dan wel onder b. van de wet BIG opleveren, dit in samenhang met het bepaalde in artikel 65 eerste lid onder a. wet BIG. Blijkens laatstgenoemde bepaling is slechts een 'rechtstreeks belanghebbende' tot klagen gerechtigd. De tuchtnormen van artikel 47 sluiten hierop aan, nu daarin de individuele gezondheidszorg centraal staat.

Het eerste lid onder a. van artikel 47 (de eerste tuchtnorm) betreft het handelen of nalaten door de BIG-geregistreerde in een concrete behandelrelatie met patiënt, waarbij getoetst wordt of de uitvoering daarvan jegens patiënt dan wel zijn naaste betrekkingen al dan niet onder de maat is geweest.

Het eerste lid onder b. van artikel 47 (de tweede tuchtnorm) gaat om de vraag of er sprake is geweest van enig ander handelen of nalaten door de BIG-geregistreerde (dan de uitvoering van de concrete behandelovereenkomst) in strijd met hetgeen een behoorlijk beroepsbeoefenaar betaamt en dat zijn weerslag heeft op van de individuele gezondheidszorg.

5.5 In deze zaak is niet in geschil dat de eerste tuchtnorm niet aan de orde is. De patiënt zelf is immers helemaal niet bij klachten betrokken.

5.6 Nagegaan moet daarom worden of het aan beklagde gemaakte verwijt past (i) binnen de tweede tuchtnorm én (ii) of klager in dit verband tevens kan worden aangemerkt als rechtstreeks belanghebbende. Het College komt tot de conclusie dat dit niet het geval is. Dit wordt als volgt toegelicht.

5.7 Beklaagde heeft desgevraagd een expertise-rapport opgesteld/ vragen beantwoord in het kader van een door patiënt aanhangig gemaakt letselschadegeschil (een aansprakelijkheidskwestie). De 'rechtstreeks belanghebbende' bij deze rapportage in de zin van artikel 65 wet BIG is dan ook de patiënt. Klager kan niet als zodanig worden aangemerkt.

5.8 Ten overvloede wordt nog als volgt overwogen. Weliswaar heeft klager (als behandelaar waarop de rapportage ziet) belang bij een deugdelijke rapportage, maar dit is niet het nauwe (rechtstreekse) belang bij een goede uitvoering van de individuele gezondheidszorg als hiervóór bedoeld. Klager dient zijn klachten over de rapportage in het kader van de aansprakelijkstelling desgewenst naar voren te brengen in de daarvoor geëigende procedure. Dat is de letselschadeprocedure bij de burgerlijke rechter.

5.9 De slotsom van het voorgaande is dan ook dat klager niet kan worden ontvangen in zijn klacht over de kwaliteit van de rapportage door beklagde. Ditzelfde geldt voor de tweede klacht, nu dit verwijt niet valt onder de tweede tuchtnorm.

5.10 Klager is in de klacht niet ontvankelijk.

6. De beslissing

Het College:

verklaart de klacht niet-ontvankelijk.

Deze beslissing is gegeven door M.A.F. Tan- de Sonnaville, voorzitter, G.P. van de Beek, lid-jurist, M.M.L.F. Smulders, J.M.W. Croes en H.W. Luk, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door I.C.M. Spitters-Vermeulen, secretaris en uitgesproken in het openbaar op 13 augustus 2019.

voorzitter

secretaris

Tegen deze beslissing kan in de volgende gevallen schriftelijk beroep worden ingesteld bij het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:

- a. Heeft u de klacht ingediend? Dan kunt u in beroep als
 - het college u of uw klacht niet-ontvankelijk heeft verklaard of

- als de klacht geheel of gedeeltelijk ongegrond is verklaard.

Bij een gedeeltelijke ongegrondverklaring kan uw beroep alleen betrekking hebben op de ongegrond verklaarde klachtonderdelen.

b. Is de klacht tegen u gericht? Dan kunt u altijd in beroep.

c. Ook de inspecteur van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd kan beroep instellen.

U moet het beroepschrift richten aan het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg, maar opsturen naar de secretaris van het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Den Haag. Daar moet het zijn ontvangen binnen zes weken nadat de beslissing aan u is verstuurd.

Als u beroep instelt, moet u € 50,- griffierecht betalen aan het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg. U ontvangt hierover bericht. Als u geheel of gedeeltelijk in het gelijk wordt gesteld, wordt het griffierecht aan u terugbetaald.